

A Bíróság (nagytanács) 2007. december 11-i ítélete (Court of Appeal [Civil Division] – Egyesült Királyság előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union kontra Viking Line ABP, OÜ Viking Line Eesti

(C-438/05. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tengeri szállítás – Letelepedési jog – Alapvető jogok – A közösségi szociálpolitika céljai – Szakszervezeti szövetségnek magánvállalkozással szembeni kollektív fellépése – Kollektív szerződés, amely alkalmas arra, hogy valamely vállalkozást eltérítse valamely hajó más tagállamba való átlajstromozásának szándékától)

(2008/C 51/17)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal (Civil Division) – Egyesült Királyság

Az alapeljárás felei

Felperesek: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Alperesek: Viking Line ABP, OÜ Viking Line Eesti

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Court of Appeal, Civil Division – Az EK 43. cikk és a tagállamok közötti, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti tengeri szállításban a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének alkalmazásáról szóló, 1986. december 22-i 4055/86/EGK tanácsi rendelet (HL L 378, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 174. o.) 43. cikkének értelmezése – Valamely szakszervezeti szövetség magánvállalkozással szembeni kollektív fellépése abból a célból, hogy a vállalkozás kollektív szerződést fogadjon el, amely szerződés értelmetlenné tenné az említett vállalkozás hajói más tagállamba történő átlajstromozását – Az EK 43. cikk illetve a 4055/86 rendelet alkalmazása az EK-Szerződés XI. címe és a Bíróság C-67/96. sz. Alapítvány-ítélete alapján – Vállalkozásnak az EK 43. cikk illetve a 4055/86 rendelet rendelkezéseire való hivatkozási lehetősége másik vállalkozással – beleértve a szakszervezeti szövetséget is – szemben, annak kollektív fellépésével kapcsolatban.

Rendelkező rész

1) Az EK 43. cikket úgy kell értelmezni, hogy e cikk hatálya alól főszabály szerint nincs kivéve valamely szakszervezet vagy szakszervezeti szövetség valamely magánvállalkozással szembeni kollektív fellépése, amelynek az a célja, hogy a vállalkozást rávegye kollektív szerződés megkötésére, amelynek tartalma eltéríti ezt a vállalkozást a letelepedési szabadság igénybevételének szándékától.

2) Az EK 43. cikk olyan jogokat biztosít egy magánvállalkozásnak, amelyekre az szakszervezettel vagy szakszervezeti szövetséggel szemben hivatkozhat.

3) Az EK 43. cikket úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben érintetthez hasonló kollektív fellépések, amelyek egy meghatározott tagállamban székhellyel rendelkező magánvállalkozást arra szándékoznak rávenni, hogy kollektív munkaszerződést kössön az e tagállamban székhellyel rendelkező szakszervezettel és az e szerződésben előírt rendelkezéseket az említett vállalkozásnak valamely másik tagállamban székhellyel rendelkező leányvállalatának munkavállalóira alkalmazza, az említett cikk értelmében vett korlátozásoknak minősülnek.

Ezek a korlátozások főszabály szerint igazolhatók az olyan közérdeken alapuló kényszerítő ok védelme alapján, mint a munkavállalók védelme feltéve, hogy bizonyítást nyer, hogy azok alkalmasak az elérni kívánt jogszerű cél megvalósításának biztosítására, és nem lépik túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL C 60., 2006.3.11.

A Bíróság (második tanács) 2007. december 13-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-465/05. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Letelepedési jog – Személy- és vagyonőri szakma – Személy- és vagyonvédelmi szolgáltatások – Az Olasz Köztársaságra tett hűségeskü – Prefektusi engedély – Telephely – Minimális alkalmazotti létszám – Biztosíték letétbe helyezése – A nyújtott szolgáltatások árának hatósági felülvizsgálata)

(2008/C 51/18)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és E. Montaguti meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság (képviselők: I. M. Braguglia meghatalmazott és D. Del Gaizo ügyvéd)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – Az EK 43. és 49. cikk megsértése – A személy- és vagyonőri foglalkozás gyakorlásának feltételei – Az Olasz Köztársaság iránti hűségeskü megtételének kötelezettsége – Prefektus által kiállított engedély megszerzésének kötelezettsége

Rendelkező rész

1) Az Olasz Köztársaság, mivel az 1931. június 18-i 773. királyi rendelettel (GURI 146. szám, 1931. június 26.) jóváhagyott, módosított Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza (a közbiztonságról szóló törvények egységes szövege) keretében előírja, hogy:

- a személy- és vagyonőri tevékenység csak az Olasz Köztársaságnak előzetesen tett hűségesküi esetén gyakorolható, nem teljesítette az EK 43. és az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a személy- és vagyonvédelmi tevékenység a más tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtók által csak a prefetto által kibocsátott, korlátozott területi hatályú engedéllyel gyakorolható, anélkül hogy figyelembe kellene venni azokat a kötelezettségeket, amelyek a szolgáltatásnyújtókra a származási tagállamban már vonatkoznak, nem teljesítette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- az említett engedélynek korlátozott területi hatálya van, és kiadása az adott területen már működő személy- és vagyonvédelmi vállalkozások számának és jelentőségének figyelembevételével történik, nem teljesítette az EK 43. és az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a személy- és vagyonvédelmi vállalkozásoknak minden olyan provinciában rendelkezniük kell telephellyel, ahol tevékenységüket gyakorolják, nem teljesítette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a vállalkozások alkalmazottainak egyénileg is engedéllyel kell rendelkezniük a személy- és vagyonvédelmi tevékenység gyakorlására, anélkül hogy figyelembe kellene venni a származási tagállamban már végrehajtott ellenőrzéseket és vizsgálatokat, nem teljesítette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a személy- és vagyonvédelmi vállalkozásoknak az engedélyhez minimális és/vagy maximális alkalmazotti létszámmal kell rendelkezniük, nem teljesítette az EK 43. és az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- e vállalkozásoknak biztosítékot kell letétbe helyezniük a letéti és hitelpénztárnál, nem teljesítette az EK 43. és az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit, és
- a személy- és vagyonvédelmi szolgáltatások árai a prefetto által kiadott engedélyben kerülnek megállapításra egy előre meghatározott ingadozási sávon belül, nem teljesítette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 60., 2006.3.11.

A Bíróság (első tanács) 2007. december 18-i ítélete (a Supremo Tribunal Administrativo [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas kontra ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares L.^{da}

(C-62/06. sz. ügy) (¹)

(1697/79/EGK rendelet – 3. cikk – Behozatali vámok utólagos beszedése – Büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekmény – A cselekmény minősítésére hatáskörrel rendelkező hatóság)

(2008/C 51/19)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas

Alperes: ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares L.^{da}

A Ministério Público részvételével

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) – A megfizetésért felelős személytől meg nem követelt, az ilyen vámok megfizetésének kötelezettségével járó vám eljárás alá vont árukkal kapcsolatos behozatali, illetve kiviteli vámok utólagos beszedéséről szóló, 1979. július 24-i 1697/79/EGK tanácsi rendelet (HL L 197., 1979.8.3., 1. o.) 3. cikkének értelmezése – „Büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekmény” – Fogalom és minősítés

Rendelkező rész

Valamely cselekménynek a megfizetésért felelős személytől meg nem követelt, az ilyen vámok megfizetésének kötelezettségével járó vám eljárás alá vont árukkal kapcsolatos behozatali, illetve kiviteli vámok utólagos beszedéséről szóló, 1979. július 24-i 1697/79/EGK tanácsi rendelet 3. cikkének első bekezdése szerinti „büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekményként” minősítése a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vámok pontos összegének megállapítására hatáskörrel rendelkező vámhatóságok feladata.

(¹) HL C 86., 2006.4.8.